

[Else-Morete Ross.]
strækkeligt til at løse de tre forskellige opgaver.

Nu står der ganske vist, at yderligere midler kan tilvejebringes ved særlig bevilling på de årlige bevillingslove, men hverken gennem bemærkningerne til § 3, nr. 3, eller under udvalgsforhandlingerne har vi kunnet få oplyst, hvor store ekstrabevillinger der tænkes på. Hvis det er rigtigt, at de to partier er enedes om, at beløbene skal forøges med henholdsvis 400 og 500 mill. kr. de følgende to år, ville jeg have foretrukket, at man havde skrevet det direkte i lovforslaget.

Vi ville finde det mere overskueligt for denne langsigtede udlånsvirksomhed, hvis der var fastlagt et bestemt rådighedsbeløb, hvorover der kunne være disponeret over en flerårig periode. Derfor har hr. Kai Moltke ikke ret i, at vi ikke giver et særligt beløb, og at det, som foreslås her, virkelig giver en langsigtet rådighedsperiode. Her er jo vitterligt kun tale om 90 mill. kr., og så er det overladt til fremtiden, hvor meget mere der skal komme. Hvis man rettede sig efter, hvad vi har foreslået, ville kommunerne fra begyndelsen kunne udfærdige deres ansøgninger, og ministeren ville vide, hvad han havde at råde over.

Det ville yderligere tiltale os, om midlerne skaffedes til veje på normal måde ad skattevejen og gennem et lovforslag med et mere langsigtet perspektiv, end det nu er tilfældet. Vi foreslår derfor, at der allerede nu træffes beslutning om, at der i de første fire år skal være 575 mill. kr. plus renter og afdrag på bevilgede lån, inklusive de 75 mill. kr. til byggemodning, som er afsat på budgettet for i år, til rådighed for udlånsopgaverne.

Da det naturligvis er svært at skønne over behovet, og for at undgå, at der bliver en standsning i lånevirksomheden, foreslår vi, at loven tages op til revision i god tid inden låneperiodens udløb, for at folketinget kan tage stilling til, om lånebeløbet for perioden er tilstrækkeligt, og for at kunne vurdere, hvilke beløb der kan blive behov for fremover. Disse beløb skal kunne anvendes til byggemodning og grunderhvervelse. Ud over det kommer bevilling til lån til beboerindskud og til saneringsformål.

Det er store krav at stille til statskassen, men vi må løse disse opgaver. På den anden side må vi ikke glemme, at der er mange andre vigtige opgaver, der skal løses: uddannelse, sygehuse, trafik osv. Selv om jeg mener, at byggemodning i forbindelse med de jordlove, vi forhåbentlig snart skal i gang med, er af ganske særlig betydning for hele prisudviklingen i landet, må vi sørge for, at der bliver en vis balance mellem de forskellige og påkrævede investeringsopgaver. Når jeg lægger så stor vægt på, at de tre opgaver, som nu foreligger, ikke blandes sammen i én pulje, men skilles i tre love med særskilte bevillinger, er det dels, fordi jeg mener, de så vil blive løst på en mere rationel og effektiv måde, dels fordi der ved en adskillelse af opgaverne bliver bedre mulighed for folketingets medlemmer til at følge med i de enkelte opgavers løsning og til mere konkret at vide, hvad det er, de bevilger penge til.

Gennem de ændringsforslag, som det radikale venstre er medforslagsstiller til, har vi koncentreret os om det, som også regeringsforslaget betragter som hovedformålet: byggemodning og grunderhvervelse. Jeg kan ikke forstå, at det ikke har været muligt at samles om disse ændringsforslag. Når man fra socialistisk folkepartis side siger, at der ikke er tilstrækkelig villighed fra vores side til at være med, synes jeg ikke, det er rigtigt, for vi har jo peget på finansieringsmuligheder, som efter min mening er langt bedre og hurtigere overskuelige end dem, der foreslås i regeringsforslaget.

Jeg vil sige: det er ikke for sent for de regerende partier at skifte om og slutte sig til mindretallet, og den, der omvender sig selv i sidste time, kan få lov at komme med. Jeg tror, at man ville stå sig ved at rette sig efter, hvad vi har foreslået her, og jeg skal opfordre tingets medlemmer til at stemme for disse ændringsforslag.

Niels Westerby: Så vigtige emner som lån til beboerindskud i sociale foretagender, sanering og byfornyelse og spørgsmålet om midler til grunderhvervelse og byggemodning bør naturligvis stemme sindet alvorligt. Hvad der selvfølgelig også må kalde på alvoren, er, at der er så bastant en majoritet bag regeringens lovforslag. Ikke mindre end